

KRONIKA

VLČI

DRUŽINOVÁ
KRONIKA

VLCI

1. ODDÍL JUNÁKA VSETÍN

Vlci jsou prostřední družinou Jedničky, co do stáří. Byli založeni v živořícím oddíle 14.11. 1992 a jejich prvním rádcem byl Martin Kučný - Fido. Ze slavných počátků můžeme vzpomenout vůbec první družinovou výpravu, která kdy v oddíle byla uskutečněna, výpravu Do země nikoho či zakládající oheň družiny a příšerný trapas při jeho zapalování, když hranice nechytla. Vlci s většími či menšími úspěchy a za cenu spojení s Medvědy přežili do Tábora Kolodějek 1993. Zde už rádcovал Michal Lačný, který vedl Vlky až do listopadu 1993, kdy odešel z oddílu. A od tohoto data počítá se předlouhé panování Jana Davídka - Tempa, které trvalo něco málo přes dva roky. V této době žila družina normálním kvalitním skautským životem a vystřídal se v ní mnoho členů, z nichž mnozí zůstali

oddílu věrni dodnes. Prožila dva tábory - Legií a Bhelliomu a vždy patřila mezi přední družiny Jedničky. Snad tomu bude i nadále, když se Tempo definitivně vzdal rádcovství a odchází do vední oddílu. Kdo družinu převezme ? Nevíme, kandidátů je více. Vlci mají v této době 7 členů

TÁBOR

1993

KOLODĚJEK

CELOROČNÍ 92-93 HRA

1992 - 93

CELOROČNÍ HRA
1992-1993

3. MÍSTO

BYŤ BOJOVNÍCI
MNOZI TĚ PŘED-
PŘEHU, NEKLESEJ
NA MYSLI SVĚ.
STALE NEJSI NEJ-
HORŠÍM, BA CO
VÍČ, MUŽEŠ BYŤ
I LEPŠÍM!

CELOTÁBOROVÁ HRA
1993

2. MÍSTO

K VÍTEŽSTVÍ JSI MĚL JEN KROK
VĚAK ŠŤASTNĚJŠÍ BYL TVŮJ SOK
NUŽ NEDELEJ SI Z TOHO NIC
MÉNĚ JE NĚKDY VÍČ!

SKAUTSKÝ
ROK

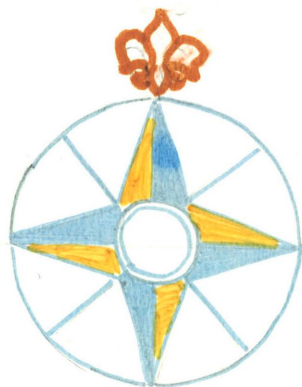
1993-94

I. Schützka

1993

V pondělí 4. 10. 1993 jsme se sestra v klubovně k 1. obrátinové
v tomto roce. Přišel také Michal, Petr, Libor, Zerek, Lirka a
Tempo.
Po kaha'jím's jsme si také oblékli oblíbenou odělovou „anketu“ a
kna „kleda'me listecky (dopravní značky). Někteří jich
nepoznali ani dej přednost v jí'adě. Po malé bodovnice jsme
si říkli něco o skautské liti a také „sábůky“, kteri' ovl-
něl (na kdo jímž) Michal. Paki' jsme mluvili, až na nitte-
ři, kteri' napomali melovnice. Ke loni' selišky jsme jistě
paleh'li kn „boj o asteričky“, kteri' se všim libilo. A bodov-
ceni & selišky? Vidíte sami 😊

Boj o Jižní Pól

CELOROČNÍ
HRA 93-94

28.5.94

Fidel; Hyjina

BOJ O JIŽNÍ PÓL

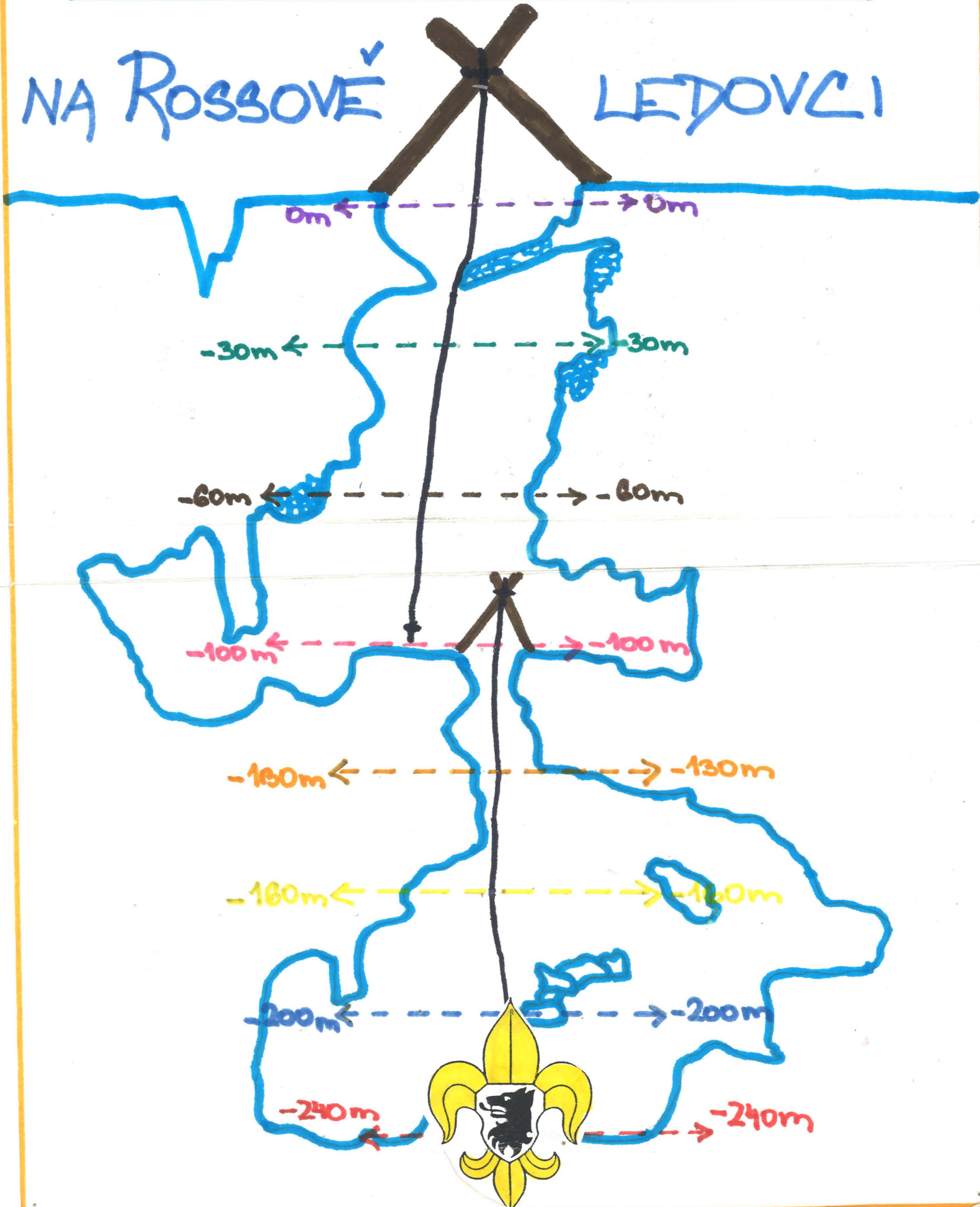
KAP

CELOROČNÍ HRA 93-94

PROPAST LEDOVÉ LILIE

NA ROSBOVĚ

LEDOVCI

Vhčí

ŽIVOT

SKAUTSKÉ 1.

Po rok 1994-95

DŮKAZ

BR. TEMPO

SE UMÍSTIL V DR. BODOVÁNÍ
ZA MĚSÍC ZÁŘÍ NA 0. MÍSTĚ

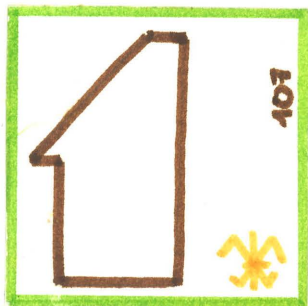
VSETÍN DNE 26.9.1994

Tempo

105

První dnešního akce v pondělí dne 19. 9. 1999
zahájila dnešního akce soubor činností v našem
skautském tábě. Přesil začal Tempo, poděle
Zeeb, Petk, a došel se i Všim. Schůzka
jme zahájili v 16⁰⁰ hodin dnešního
pobíkem. Po organizáčním věcech jme došli
možnostem. Po této skautské práci jme si
dnešního akce s mltkem. Všichni jme se
příteli vyjádřili. Po této práci došli
nášleborala našleborala, ne kleri
slo a body. Všichni mlti našleborala
„foglesovet“. Uklá-
lo se, že všichni členi dnešního
foglesovet byli recitli, nebo ji
cítli velmi nepokerni. Všim režim
recitli ani jchiron, proto
vlti kypoval. Všim mlti špatni,
klamě dvoan, kleri kypoval
člubi. Ach ta klamě všim! Nalome
dnešního akce jme si pod
Zeebrym vedením kalerli
Bojo kler. Dnešního akce
slozila opit našim
pali-
lem. Těsme se na další dne 26. 9.!

BHELLIOM

... PŘEKRÁSNÝ SAFÍR VE TVARU
RŮŽE, ZVANÝ BHELLIOM, NEJ-
MOCNĚJŠÍ VĚC NA SVĚ-
TĚ...

Vzplála totiž mezi královstvími Eosie ukrutná a nelítostná válka, která nemohla mít vítěze. Snad jen kdyby ... Ano, jen kdyby se některému z nich podařilo získat překrásný safír ve tvaru růže, zvaný BHELLIOM, nejmocnější věc na světě, která byla schopna ve chvíli zničit celé armády a snad ještě více, ale to v těch časech nikdo netušil. I stalo se, že se BHELLIOM dostal do rukou vládců Lamorkandu a pocelé Eosii nastalo pravé peklo a za chvíli neměli lamorkandští s kým bojovat ...

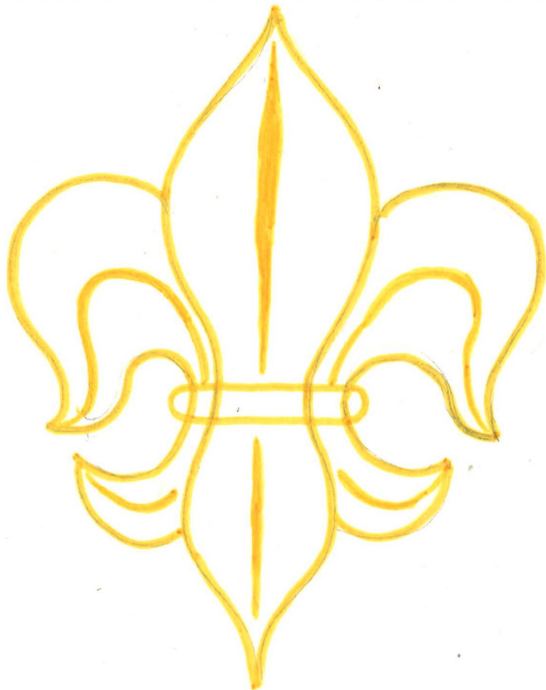
Z Elénských letopisů

ČAS [EOSIE SE NAPLNÍ]!

4. DRUŽINOVÁ VÝPRAVA

ŽAMBOŠKA 1.4.1994

1.4. 1994 jsme se sešli v 8⁰⁰ v klabovny ke 4. dnešníkové výpravě na Žamboška. Od klabovny (ul. Zaříšě Kalvadny) jsme se vyšli bali na Žamboška k vleka odkud jsme šli po cíkvení karkis-
tich' knaice po lěibenn. Pěšti jsme kolem dnešnové loazy, kde jsme si opakovali nebováni a pokínčovali dále směrem na Janišovský vech. Na Janišovském vechu jsme kabeňli několik ke s ladkařky a sečali se vracet na Vstěn.
Cestou Potáčkami jsme si kabeňli jisti několik podro-
vých ke. Ke klabovně jsme došli asi ve 12⁰⁰ hodin.
ještě došli jsme sečstali v klabovně, a pak se jsme se hladoví roantelli ke sojm domovám

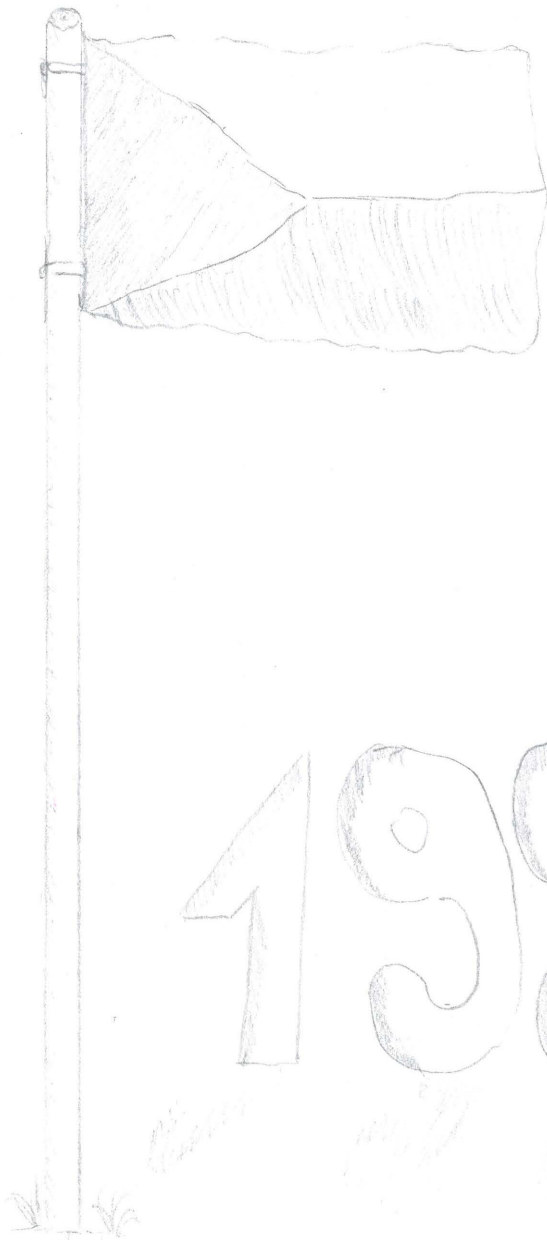

KOPCE

Pro rok 1996 a 1997 nastala opravdu doba temna. Nedochovaly se prakticky žádné zápisy, výsledky a podobné věci patřící do kroniky.

Život jde ovšem dál... ..

A tak jsme se my VLOI rozhodli pokračovat v naší kronice s jakous-takous časovou mezerou...

1997

- 98

Hurvajzovo (první) zamýšlení:

" KDYŽ JSEM V ZÁŘÍ 1997 PŘEVZAL OD MILOŠE DRUŽINU VĚLKŮ, NECHTĚL JSEM JI NECHAT V TOM DOBRÉM STAVU V JAKÉM BYLA, CHTĚL JSEM JEŠTĚ NĚCO PŘIDAT.

DOUFÁM, ŽE KRONIKA BUDE JEDNOU Z TĚCH VĚCÍ A ODRAZEM PRÁCE NÁS VŠECH, PROTOŽE NA JEJÍ TVORBĚ SE PODÍLEJÍ VŠICHNI A TUDÍŽ JE PRÁVÝM VLČÍM POKLÁDEM. "

VLCI - 1997 až 1998

ČLENOVÉ PRO TYTO LÉTA ↗:

HURVÍNEK (Petr Vilém)

VEKLI (veverkoklišťe - Jan Vilém) -

GUMÍDEK (Radeček Spilku)

ANDÍLEK (Pavel Sýkora)

REJPAL (Dan Tureček)

LACHTAN (?)

později

MATES (Martin Brhel)

VENTIL (Martin Čapák)

PRINCIPÁL (Petr Zvonek)

PALIČKA (Radek Olšák)

JIRKA (Jirka Černík)

ještě později

MUCHA (Karlos Adamůška)

BLUDNÝ KOŘEN A TEMNÝ ELF

ANEB STARŠLIVÝ HORROR

DRUŽINA VLKŮ SE VYDALA NA VÝPRAVU. KDYŽ ŠLI KOLEM NEZNÁMÉHO
LESA ROZHODLI SE, ŽE HO PROZKOUMAJÍ. OVŠEM V LESE VŠAK
NARAZILY NA BLUDNÝ KOŘEN A VŠICHNI SE POZTRÁCEL, KAŽDÝ
NĚKAM JINAM. JEDEN Z ČLENŮ - MATES - SE ZROVNA, PRO-
DÍRÁ HUSTÝM KŘOVÍM, KDYŽ ZA SEBOU USLIŠÍ NĚCÍ KROKY...

Zde je dokončení od autorů Mucha and Vekli

... otočil se. „Ka ha,“ vyběhl Kurvojs. „Máš plné gabi, si jo.“
„Ty jo mi vyběhal,“ odpověděl Mates. Pojednou pociťoval něco
příšerně páchnout. „Ale ne! Mít jsem pravdu,“ řekl Kurvojs akoušně.
„Ale nechme toho. Co teď budem dělat?“ „Musíme najít
ostatní,“ navrhl Mates. „Jo je mi ale navínka,“ odvětil
Kurvojs. „Ale kde máme hledat?“ „Be be be,“ ozvalo se z
křoví. „Máš navínkaš, Brook!“ nahledl Mates. Jo ovšem
jště netušil, si o křoví není ani Brook nebo někdo
ze starších. Z křoví vyskočil malinký smíšný skřítek.
Když ho Mates spatřil, příšerně se rozchechtal. Jo ovšem
nevěděl, si má pravdu vs ryják a ostří uši. „Ně!“ pbrovil
se Petá. „Jo je skřítek neporoda. Přičaruj ti ryják ani ručič.“
Mě se stačil Mates pamatovat, byl už i se svým

drukem, který ho ihned popadl, na sto tonů
dalšího. Martin se ještě pořád smál komu malému
směšnému skřítkovi. Průštal v rápěti, to mu
Pitá podal uvačko. „To je teda směla. V lesích
bývá vždy nějakýš jir jedim skřítk a my jsme na
něho museli narazit. Tak pojed' jedmu je hledat.“
Jak tak bloudili lesem, uslyšeli praskání větvíček a
šustění listů. Zavládele podivní křivo. Chvilka rápěti.
Kyp. Uprva stromu vyskočila uverka. Ale nebyla to
občejná uverka. Byl to Honák. „Klora! našli jsme se.“
Nastalo radostné přivítání. „Pst“, kvačel se Honák. „Něco
jsem naslechl.“ Polevnice blíž se blíž, blíž a jir je v
rápěti. Tak by se dala vyřešit tato situace. Až na to,
že ho nebyla polevnice, ale byl temný úř. „Rychle pryč!“ zakřičel
Honák, „očaruj nás!“ „Očekajte, kluba mi odcaruju ty vši a
rypák“, napadlo Matuse. „To určite“, křičeli oba dva chlapeci
jir v bítu. A tak Matyskovi nebylo, než běžet s nimi.
Do delší době se zastavili, ale bohužel na nepravém místě.

Uvak, ozvalo se. Ani nevěděli a propadli se do jámy. „Tak už
vš ebyli taky?“ naslechl Rypalův hlas. Okolo uviděti všichny
ostalní kluky. „to tu děláte?“ pýtal se Matus. „To samé co by“,
odpověděl Rypal. „jak jsme tak šli, najednou jsme se propadli“
zakřičel to dočehl, to mu němu vyjely se stín kradáky a

střeny se začaly svírat. „CHA, CHA, CHA“ uslyšeli
shora. Už se všichni loučili se živolem, když tam
skočil ^{krutina} Gumišek a dal silnou palici mezi střeny.

Ostatní vyprovodil a rychle utekl k lesu, proto
vyznačil cestu. Nakonec zjistili, že se dostali do
klího pohádkového lesa. Všichni byli šťastní, že
už dobře dopadlo „Ale co já!“ protestoval Matas,
„co mě uší?“ „To bohužel neví“, odpověděl Beta
a tak chudákovci Matasovi vstaly uši a vypak na
porád. Zauvážil ~~svonec~~ svonec, shora všeho
dobře dopadlo, a pohádky je konec.

15. 6. 1998

JE KRÁSNÝ SLUNNÝ DEN. DRUŽINA
VLKŮ SE SEŠLA NA DRUŽINOVCE, JIŽ SE ÚČASTNIL
I VELKÝ ŠÉF - KUJDA. NEBYLA CELÁ, JAKO
OSTATNĚ VĚTŠINOU. HÁDEJTE, KDO CHYBĚL. SAMOZŘEJMĚ
LACHTAN, MATEŠ A VYJÍMEČNĚ MUCHA - TEDY JÁ.
A NEBÝT GUMÍDKA A., NEVZNIKL BY NIKDY ANI TENTO
ČLÁNEK. "NO PROSTĚ JSEM ZASPAL!"

DRUŽINOVKA
PO PŘÍCHODU SE ZROVNA ODEHRÁVALY SCÉNKY
Z FILMŮ, JEŽ JSME MĚLI POZNAT. PO CHVÍLCE CHECHOŮ
HERCŮ SE ZAČALO. ZOBRAZOVALY FILMY: K2 A
WILLY FOG.

PO TĚ JSME SE ODEBRALI NA ZAHRADU.
HRALI JSME DLOUHOU HRU, V NIŽ SE UPATNILA
JAK ZNALOST MORSEOVKY, UZLŮ A ŠIFER, TAK BĚH
A RYCHLOST.

JE TŘÍČTVRTĚ NA SEDM A ZAKONČUJEM
NAŠI SCHŮZKU. BYLA TO DOBRÁ DRUŽINOVKA, STEJNĚ
JAKO VŠECHNY POD VEDENÍM NAŠEHO SKVĚLÉHO
RÁDCE - HURVIŇKA. UŽ SE TĚŠÍM NA DALŠÍ.

THE END

MUCHA.

TÁBOR
ČASEM

SENINKA

(NA BAHNĚ)

TA'BOROVÝ DEN

14. 7. 1998

Dnes je 14. července 1998. První před 200 lety byla dobyta
obléhána' pevnost Bastila a tím se započala velká francouzská
revoluce. A tato událost provázela náš celodenní program.

Po nástupu a svidení počaly družiny Gristi a Medvědi
stavit síbenici, která měla navodit atmosféru staré Francie.
U příležitosti stavby - asi o půl hodiny dříve - nás navštívil náš
kamarád Jan. Přinesl sebou informaci, že námi očekávaná
tlačá a světlusky jsou na cestě k nám. O to rychleji pokračovala
stavba síbenice a při prava oběda. Za nějaký čas se opravdu
objevila i světlusky, objevil se. Přivítali nás svým jistou
a my jim na oplátku předložili svůj. Třeba určitě svou malou
sestřičku a také jimi se shledali se svými mladými kamarády
a sousedenci. Celý houp dít se vřel na publikum maršák
stápní a kuchyňky. Poč se u síbenice zapálil oheň. Bohužel
se budoucí skauti a skautky nerozdívaly na naši přípravu
kru, jelikož zjistili, že zanedlouho jim jede autobus. Sou
rozloučili jsme se a šlo se obědovat. Následoval super oběd -
mizky - a následní klid vyplývající hloru. Do večera nás proa-
běla zajímavá hra - ruský kobros. Když jsme doješli státnímu
nastala s celotáborová hra jmenem dobyti Bastily. Dvě družiny
bránily věsně branka, jemuž se nesměl dostat do ruky míček
od útočící družiny.

Mucha

Ráno jsme se probudily hned o půl sedmé. Nastěšili v kamině ná plápolal ohýnek ohýnek, jelikož - jako ostatní pokoušeli na tomto táboře - byla velká hosa. Připravovali jsme snídaně, zatímco výhled táboře po našem došném budičku vytkal se štání na rozsvičku. Jakmile se všichni napopahli strčeli jsme se v duchovky. Roman se již tradičně začal sáhat. Trávil se se mnou, se se vzbudím dříve od Kudlova štání. Bohužel probíral již asi bílí plky.

Já - Mucka jsem se Zorim a Kudlonem připravoval oběd - bujnové knedlíky. Když skončil potkal, pokračovalo se ve fotbale.

My jsme mezitím umyli nádoby a připravili vše na půdní služby. Běh následoval OTH, což bylo valídi Shichicha a jeho řídicí.

J. Starobralo se oddělení po družinách. Utráceli jsme jako poslední. Miti jsme oba nímee najít a strčil hadičkama. Ylopa vedla po kůrkoch rýži.

Jakovi knězi nás napadlo a tak jsme chvíli bloumali - stejně jako všichni. ~~Do~~ Šlopu jsme našli jen náhodou, že vedrači jsme dosti na konec a "palíli" učení vše jimž byli Kudlon a Brook. Někdo

po kře Brook zorganizoval náčrtk na přepač. Učil horní a dolní komando a konice. Je to táboru připraven na přepač. Polom se šlo házet talířem. Následoval večerní

nášup a večer a to mi kámy a žolčka. Nakonec jsme ~~se~~ zapeli večerka a šli jsme ložat

za vky: Mucka

CO JSME
PROŽILI
V LETECH

1998 - 99

GUMÍDKOVO (PRVNÍ) ZAMYŠLENÍ

Ukdyž jsem se dověděl, že budu vešle dbevěnu
Gvišku (nově vyhovoreni dbevěnu), tak jsem se lll.
Bratere jsem si melil moc jisty'. Ale nakonec ved toho
ustili a ja jsem byl kavse podveidec spoku s Rejzolem.
Ukdyž by Rejzol chel byl radem, cly mel ve'ssi' moc
me' ja a mel mi poroucet.

150. DRUŽINOVKA

Družinová začala asi takhle. Já, Gumidek a Lenka jsme se scházeli a rozvířili se připravovat náš program ve škole. Tedy, například jsme měli Vláďku kromě toho a to kvůli tomu se rozchodl, že to tak nemůžeme nechat. Tedy se objevil otázka co nechat? V naší kromě toho byly jen dva samostatné zápisy, jeden o době ukončení Tempera radovánkami a druhý o měšičkové sedmé neznámého roku. Po přečtení jsem zjistil, že byl naplánován mi družinové měšičky před laborem s časem (Labor s časem - Kudla šel že je to jen obyčejný měšiček, ale bude kdy jiný?). Takhle se kromě toho nemohu nechat. To by tedy mělo.

Opětome nás ale tuto ideu a rozvířili se k programu. Na největší čas přišel Rejnol, Teda a hmotně. Byla možná kromě toho mnoha připravovaná masevka, pak se hmotně, třeba, opět masevka... To už se začínalo začínat nepřehledně mohlami a tak jsem chtěl přejít k hmotně. Šel jsem a nás učitelenci tu jsou, tedy se přišel měšičky do stehů a poté do dlaní při mluvení jsem - prostě seznámovací hra. Tu jsme se také hráli, když k nám přišel fider. Už jsem ho hodně dlouho neviděl.

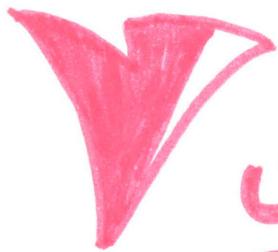
(má rozhodl od Rejnala, Feily a Gurnička, kteří mi jdoas
nělody přikně ma nezvy) a tak jsme ho (samozřejmě)
madseně přivítali. Lamedlouho jsme vyžili ven. Kási pabliditi
odpady kteří byly snad vsude mimo papelnice a ja jsem
s konzovou pomoci nachystal dobrú bra. Slovily si skupne
na své stonovistě a při vyřitu „ANODA“ se vchnou ke
stonovisti pro radece leč ruce, při vralimí „KATODA“ je
vše opacně takle jednoducha bra je vlice raderimí pabod
se dabez poverce a účastnikim se poradně romota hlava,
že nakonec bēsi kordy úplně jinom. Pak nastalo radencimí
číslo 150. doučimovky s tím, že útlid bude poverden dabra
bez komplikaci a ja se vyřal spolcizně domú.

Mavěrem přeji všem klavě chlejš pabčarovat v dopisovamí bílich
míst VČI brambly (jal to hctě sem) kadně štěstí a vyřarabosti.

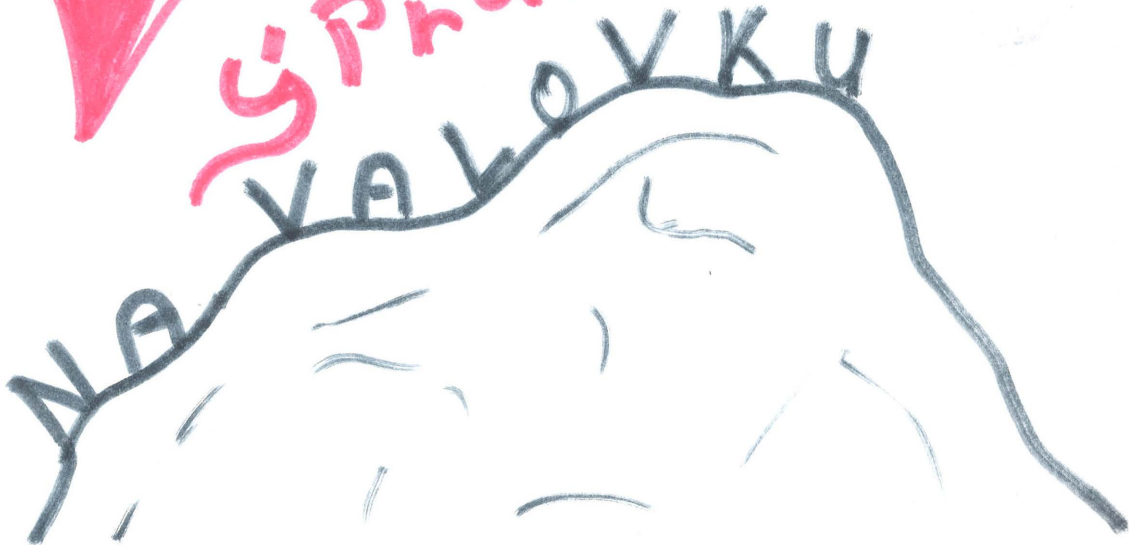
Hurvař

x. 9. 1998

PRVNÍ ZAŘIJOVÁ

VÝPRAVA

TOHLE PÍŠI S PŮLROČNÍM ODSUPEM A TAK SE MI
JIŽ NĚKTERÉ VĚCI NEVYBAVUJÍ TAK JASNE. BYLO TO
ASI TAK: NAŠE SKUPINA ŠLA, ŠLA, AŽ PŘIŠLA.
PŘIŠLA K VODOPÁDU V LESE, KDE SE NÁSLEDNĚ UVAŘIL
OHŘENĚN (PARDÓN, PŘEKLEP. UVAŘIL SE SAMOZŘEJMĚ OBĚD).
TEMPO SE CHTEL POCHLUBIT SVÝM VARIČEM, ALE NEŽ TO
DORĚKL BYLA DRTIVÁ VĚTŠINA VÝPRAVY ROZLEZLÁ NA
SKALÁCH. TO JE TAK VŠE, CO SE MÍ JEŠTE VYBAVUJE.

CHCETE-LI VĚDĚT VÍCE, ZEPTĚJTE SE PAMĚTNÍKŮ.

VY D V K - Velká výprava do Velkých Karlovic

15.3.-19.3.1999

Jarní Tábor

UŽ JE TO TADY ... TAK SE VYJÁDRĚN JEDEN MŮJ POCIT.
OVŠEM, ZAČALI JARNÍ PRAZDNINY, UŽ DLOUHO OČEKÁVÁNY
VŠEMI (NE) PŘÍZIVCI ZÁKLADNÍCH ŠKOL (I UČNÁKŮ, KUDLO).
SAMOZŘEJMĚ, ŽE UŽ BYLA NACHYSTÁNA DLOUHODOBÁ VÝPRAVA
(ČILI JARNÍ TÁBOR - PŘÍKEJTE SI TOMU JAK CHCETE), KAM
JINAM, NEŽ DO ZASNĚŽENÝCH PLÁNÍ VK (VELKÝCH KARLOVIC).
V PONDĚLÍ PĚT DESET SRAZ U BANÍKU ... CO TO PLETU-SRAZ
U MAŠINKY KOLEM DEVĚTÉ - A UŽ OD RÁNA JSME SI
UŽÍVALY ZÁBAVY. KUDLA (LD NEBO DL - TO JE PŘECE
JEDNO) NEVZAL JÍDLO, KTERÉ BY SÁM NEUNESL A TAK
PŘÍŠEL #, VZAL SI MUCHU JAKO POMOCNÍKA, A ODEŠEL.
BOHUŽEL NEPOČÍTAL S TÍM, ŽE VLAK MUSÍ DODRŽOVAT
JÍZDNÍ ŘÁD (EHM...HMM) A TAK NA NĚJ VSKUTKŮ NE-
POČKÁ. MĚLI JSME SMĚLU - KUDLA TO STIHL. CO SE
DÁ DĚLAT, JELI JSME NA VÝPRAVU & VE DVANÁCTI.

I CESTA NA TEN ONEN PROKLÍNANÝ KOPEC POD
CHATOU SE NEOBESĚLA BEZ HUMORU. KUDLA (OPĚT)
ŽE ZJIŠTIL, ŽE POHŘEŠUJE DVA SVÉ LIDI - A TO
AŽ ASI V PŮLI ZRADNÉHO SRAZU. HOREM PÁDEM SE
ZA NIMI ~~VDAL~~ ZPÁTRÝ VYDAL. CO OVŠEM NEVĚDĚL
BYLO TO, ŽE PRINCIPÁL S VENTILEM (TO BYLI DŮ)

TI DVA POHŘEŠOVANÍ - KDO JINÝ) SI UŽ DÁVNO HOVÍ PŘED CHATOU.
PO ODEMKNUTÍ A PROBLÉMY S TÍM SPOJENÝMI NASTALO
HROMADNÉ VYBALOVÁNÍ, VAŘENÍ A NOŠENÍ DŘEVA.

PO TROCHU VÁŽNĚJŠÍM VEČERU NASTALO VÝTEČNÉ RÁNO
VŠICHNI SE ŠH SVĚZÍ UMÍT V TĚ NÁDHERNĚ KRÁSE (SNĚHŮVĚ)
VŠUDE KOLEM. BYLO ZDE OPRAVDU KODNĚ SNĚHU V POROVNÁNÍ SE
SE VŠETÍNEM. ASI PĚT IGLŮ LAĀALO SVOU PŘÍTOMNOSTÍ -
V NĚKTERÉM JSTE MOHLI SKORO STÁT, V NĚKTERÉM SOJVA
LEŽET. TĚ MĚ NAPADLO, ŽE NĚKDO CHTĚL V IGLŮ ...

(O TOM AŽ POZDĚJI). RÁNO SE JEŠTĚ VĚTŠINOU NOSILO
A AŽ POTÉ BIL DOPOLEDNÍ PROGRAM. TEN BYL CELKOVĚ POKAŽDĚ
SAMOZŘEJMĚ JINÝ, NĚKDY TO, NĚKDY ONO.

PROTOŽE TO BIL TÁBOR, STŘÍDALY SE SLUŽBY, KTERÉ
VAŘILY, MAZALI, PEKLI A HLAVNĚ UMÝVALI. V ÚTERÝ VEČER
NÁS OPUSTIL FIDO, KTERÝ UŽ MUSEL DO PRÁCE. NĚKDY OKOLO
STŘEDY DOPOLEDNE SE ŠLO NA STAROU BARIĀKU HRÁT HRY,
JAKOŽTO PO NÁVRATU NÁS UŽ ČEKALI MILOŠ A BABČA, SE
KTERÝMI SE ODPOLEDNE SEHRÁLA KULIČKOVÁ BOJŮVKA O TOTEM
VEČE SE TRADIČNĚ HRÁLI KOSTKY NEŽ SE ŠLO SPAT.

JAK VIDÍM, NEZMÍNIL JSEM SE JEŠTĚ O CELOTÁBOROVĚ HŘE
NA ČETNÍKY A ZLODĚJE (ÓÓÓ JAK DRUCHAPLNĚ *; BRAVO -
TO TU JEŠTĚ NEBYLO) NĚKTERÉ ÚKOLY SOWISELY ACPON
TROCHU S DANÝM TÉMATEM - TŘĚBA ROZTRHÁNÍ DEMONSTRANTŮ
(ARTIVISTŮ) PŘED TEMELÍNĚM POLICISTY, JELIKOŽ SE (TI ŠMEDDI)

DO SEBE ZAPLETLI, ABY TO NEBYLO TAK LEHKÉ - NĚKTERÉ
ÚKOLY VŮBEC, JAKO DĚJINY SKAUTŮ AP., ČI HRA NA "HUDEBNÍ
NÁSTROJE". OPUŠŤME NYNÍ CELOTÁBOROVKU A VRÁTME SE
K JINÉMU TÉMATU.

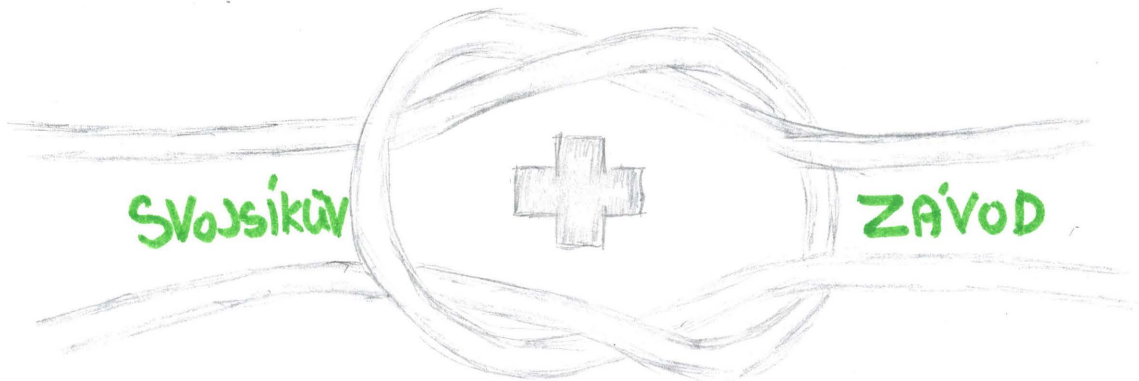
JE JÍM SPÁNEK. NE OBYČEJNÝ POD STŘECHOU BA-
ŘINKY, ALE V IGLU. NĚJACÍ NAŠENCI* SI TOTIŽ USMYSLELI,
ŽE BUDOU SPÁT JAKO ESKYMAČI. SAMOZŘEJME ŽE Z TOHO
SEŠLO, PROTOŽE VE TMĚ JE SVĚT VIDĚN JINÝ MA
OČIMA. VE STŘEDU VNOCI SE TAKY ZAHRALY BLUDICKY,
COŽ JE HDA S BATERKAMI A VTĚCH JÁMÁCH VELICE
ZÁBAVNÁ.

HNED VE ČTVRTEK RÁNO PO ROZCVIČCE JSME ŠLI NA LE
LEMEŠNOU, COŽ JE JARYSI KOPEC, KDE SE ZAHRALO
PÁR HER A ŠLI JSME ZPÁTKY, ZASTAVILI JSME SE
ZNOVU U STARÉ BAŘINKY, V NÍŽ BYL GUMÍDEK
BOMBARDOVÁN SNĚHEM. VEČE NĚJACÍ NAŠENCI SE
PÁK ŠLI JEŠTĚ VOZIT ZE SRAŽU. PO NÁVRATU NÁS
PŘIVÍTALI DALŠÍ DVA STARSÍ A TO ZRZ S TONÝM.

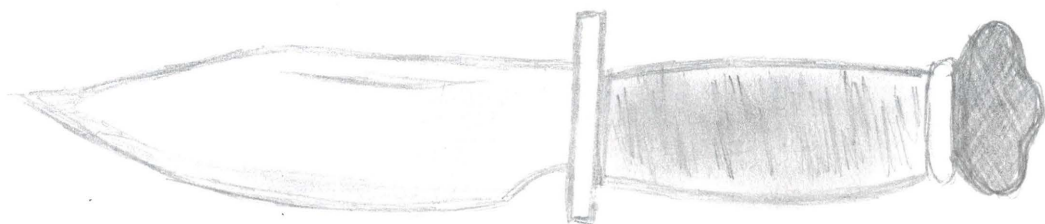
* PALIČKA, VENTIL, PRINCIPÁL

Po zaplnění kamen a okolí mokřými věcmi jsme začali skládat svou vlastní písničku. Mědově měli něco jako mlýnské slovo a my je - vlci technicky jako takové. Po vyhodnocení šli ještě někteří jezdit po svahu blízko staré barinky. V noci byl taky první (a i poslední) poplach. Nebylo to sice žádné drso, ale přesto toho mrčení a nadávání na naše hlavy od vstávajících hochů bylo přespráliš. Dojit se zapálenou svíčkou ke stromu a zpátky dokáže snad každý - co říkáte. No a v pátek už byl hlavně & hromadný úklid, balení a transport na Vsetín, kde jsme se v dobré náladě rozešli. A to je vše, přátelé!

HURVAJS

NA "SVOJSÍKÁČ" SE SEŠLO POŽEHNANĚ ZÁJEMCŮ ZE ANI
MEMOHLI VŠICHNI STARTOVAT. NAKONEC NAŠE ELITNÍ SEŠTAVA
VYRAZILA - TEDY ASI PŮL HODINY ŘEŠILA JAKÝSI ÚKOL V
KLUBOVNĚ, TUSÍM ASI 2. DÍVČÍHO. POTÉ VYRAZILA DO TERÉNU...
A TO, ŽE PŘEŠLO, DO DÁVALO VŠEMU TU SPRÁVNOU ATMOSFÉRU.
NAŠE NADĚJE: V ČELE MUCHA PŘI PRAVICI S GUMÍDKEM, KEČKA
S NĚKÝM MOŽNÁ REJPAČ, PAZIČKA, PRINCIPÁL... A JINÍ. ZA
MIMI V ZÁVĚSU KUDLA AND JÁ JAKO MLČENLIVÝ DOHLÍŽEČI
A FOTO GRAFOVÉ. OBA JSME MĚLI PO FOTÁKU, I KDYŽ JSEM
SNÍMKY DOTEĎ NEVIDĚL (A JE TO UŽ ASI PŮL ROKU)
PŘEPADOVÉ KOMANDO VYRAZILO - PO STANOVIŠTÍCH. NĚKTERÉ
ÚKOLY BYLY LEHČI, JINÉ TĚŽŠÍ - PŘIROZENĚ. ALE NAKONEC
SE PO MNOHA STRASTÍCH DOSTALI DO CÍLE A SVĚTE DÍV SE...
CO SVĚTE, CELÝ VESMÍR NAD TÍM KROUTÍ HLAVOU...
... VŠIM PŘÍ VYHRÁLI NAŠE STŘEDISKOVÉ KOLO...

HURVAJS

Už jsme si někdy vyrobili kosmík - já tedy poprvé. To byl možná
 divoch, proč je fial družiny na Středisku na kole. No, dobrá,
 při bližším vzhledu, jelikož se to vlastně všechno týká junaíku
 (možná skautu - líp to zní). Nezájmu středu (tedy ve středu,
 která byla nedávno, přesně před 4,5 dne) jsem se stavěl na dvůr-
 novku medvědi. Ani mi nepuknulo, když jsem viděl kráje vřstiny
 starších, které oddíl má (no, trochu pítá mím, stáli tam kvůli a vzr)
 Ani jsem si moc nepostál ve dvířích a už se šel kráť forbat.
 Proč bych měl? To byla osudová chyba. Dřív už jsem běhal
 Teď mi bylo jasné že...

Uff, malá odlička na záci'ch, to nikdy nevíš, ale přeci jenom
 se ~~se~~ vrátíme k tomu, co se dělo na družinové. Klasika
 balajini, morsloka E.T.C.; Sundat povoz ze stromu bez
 povísi si stromu, stálba z kuše, folled na kuolu...

No úplně žádná družinová to nebyla položá všichni
 (stony: V S I C H N I) byly hubatí až hanba (zula'st R S G)
 a jeden určitý člověk mě celkem zklamal. To jsem opravdu
 věci, které družinová kazí a proto jsem se domů vrátil
 poněkud posmutnělý - snad to bude přístě lepší

Nic bližšího nemůžeme. Nově. Připínám

Hurvajs

Druží družinová byla rajnáva v tom, že jsem se musel začít jít
 s ní. Chvilky se gumičky pokoušel srmovat s vysokým klackem, ale
 později toho nechal, protože usnal, že by měl tančit. Později,
 po zahažení, se k nám přidali i audiokl. Začali jsme tradiční
 morseovkou. Úkol byl následující - napiš jak bys dostal k papírnickovi
 u obědka. Když jsem vybral ony slohové práce, došlo by jme
 mizery v bronie. No a nakonec jsme vše završili mičovním braun -
 jako mičová honka, zavítání se na kordobě, slova vání miče
 družinová chlapečkem a podobně. Jliže to byla družinová
 slova vání na chvíli jsme se už zbalili, zblíčili a sli domů

Huvva J

ČLENOVÉ TÁBORA

T
↑
A
9
B
9
O
9
R
!

VELITELSKÝ STAN

Kudla

Fido

Tempo

Brouk (občas)

~~Komňoň~~ → N

Volci

Hurveys (✓)

Gumidek

principal

palička

J. R.

Mědvědi

Mucha (✓)

Děda

Andilek

Feela

Asterix

Vlci - Templáři

TAKTO VYPADAL BODOVACÍ PRŮKAZ-ZNAK RYTÍŘE

V celotáborové hře

křížácké

Výpravy

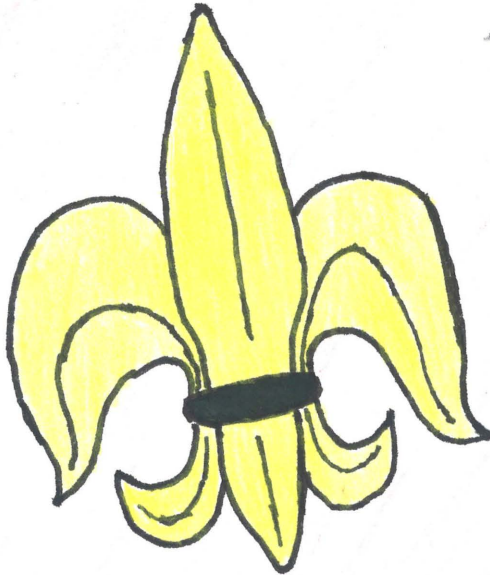
UPLYNULÝ SKAUTSKÝ ROK

1

až

2

9

0

9

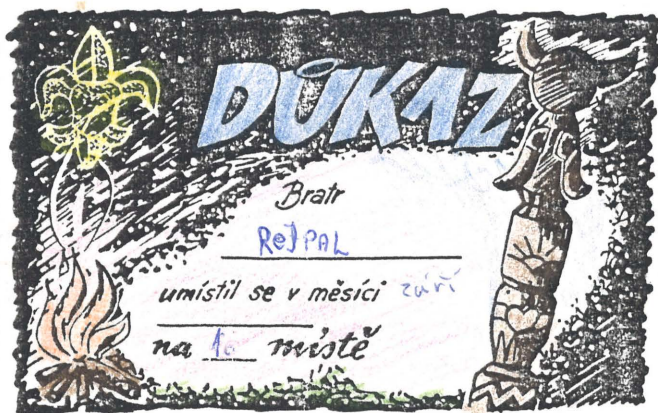
0

9

0

REJPALOVO (PRVNÍ) ZAMYŠLENÍ

Teď jsem se zamyslel a nic
jsem nemyslel. Ale něco
by tu být mělo. Takže ani solo:
Jsem rád že jsem ve vlci dřívě
a že máme za rádce Hurovise.
No a doufám že ve vlcih a i
v celém skautu ještě dlouho zůstanu.

171. Drušinka

4. 10. 99

Jako vždy jsme se sešli v koncieli a zahájili pohybem. Po pohybu Hurvajs rozděloval drušince funkce. Když jsme si zahrali novou hru. Pravidla jsou takováto: jeden člověk vymyslí slovo a další řekne co mu to připomíná no a další zas co mu připomíná slovo toho druhého. Takto jde několik minut a potom se to obrátí a každý musí opakovat to co řekl. Pak jsme šli ven na zahradu zahrát si hru hotototo, při které se člověk nikdy nesmí rozpínat. Pak jsme se pak přetahovali. Vyhrál to Gumiček a spol, protože byly s Andělkem a já jsem měl samé malé. Když jsme se vrátili do klubovny tak nám Hurvajs řekl něco o výpravě a domluvíky se kdo bude uklízet.

Rezpa!

Výprava na Ivančenu

Přáno jsme se jako obvykle sešli u maminky a sláskem jsme dojeli do Frijdlonku nad Oskovicí a thama jsme vyrazili smírem na Ivančenu. Po cestě jsme potkali německé kaudy, a pochvili cestu se nám zhrabíl Andilka. Andilka jsme pak samotájné našli, čelal na nás na Ivančenu. Na kopci jsme si pak a mohly naše kamery a měli chlí rozchod. Chlíli jsme se s Gumídem a Hurvojzem podívat ke studánce pod Ivančenu. Ale Gumídek si spletl cestu a tak jsme v lese bloudily. a najednou Hurvojz uslyšel desot kopit a se křoví se vyvončil divočák, proletěl lesně u Gumída a div ho nepoznal. To bylo poprvé, co jsem viděl tak zblízka divočáka. Pak jsme už konečně našli studánku, osvěžili se a potom šli z mohyle. Oč tam jsme zjistili že Gumídek zapomněl oddělovou slajku v lese a tak se pro ni musel Gumídek s Hurvojzem vrátit. Myšly jsme se vrátili Gypou horou. Byla tam celkem křma a mlha. Tam jsme se převrátili a potom šli dolů. Cestou jsme se ještě zastavili v jeskyně. Pak jsme v Oskovicí nastoupili na vlak a jeli domů.

zapsal Rejpal

M. 10. 1999

172. DRUŽINOVKA

Přišli jsme na družinovku a dostali jsme úkoly, které jsme měli splnit. Byly to úkoly, třeba jaký letopočet má studánka u hvězdárny. Někdo jel na kole a někdo šel pěšky. Já osobně sem jel na kole. Všechny ty úkoly jsem splnil s rejpačem, jako první jsme dorazili před okresní soud a potom jsme čekali na ostatní. Jak přišli všichni (šli nebo jeli, podle toho kdo měl kolo a kdo ne), tak jsme šli ke hvězdárně. Od hvězdárny jsme šli kousek po cestě nahoru a tam jsme měli běžet do kopce a tam, kde uznáme za vhodné, se zastavit a udělat 20 dřepů a vrátit se do 3:00 minut. Jak jsme se vrátili, tak jsme zakončili a šli domů.

Zapsal Gumídek

Přicházeli jsme na středisko a pokřáli jsme Fida. Ten
 nám řekl, že máme jiný program, že dneska budeme
 vystěhovávat hlubovnu. Že prou to šlo celkem dobře,
 to jsme odnášeli věci do vedlejší velké hlubovny do
 roku místnosti. Potom jsme ale začali sbírat koberec
 a tapety. Koberce byly přibité a tak to šlo docela
 těžce, ale těžší bylo vyťahovat křesla z podlahy.
 Některá nam byly sáhlé skoro až po kleničku a tak
 šly těžko. Pak Fida řekl mě a Rejzlovici ať jdeme
 koupit igelit na sakryté podlahy. Eli jsme do jedny,
 ale nam to měli moc draké. Tak jsme se vrátili k
 Fidovi a ten nám řekl ať jdeme ještě do Borovy laby.
 Tak jsme šli nam, ale zase neměli igelit. Tak jsme se vrátili
 a ostatní přicházeli s banánovými drabicemi pro které je
 Fida poslal, a tak končí družinorka a my jdeme domů.

zapsal Gumídok